

LES nostres RODALIES

Revista mensual gratuïta • e-mail: rodalies@centredigital.com • 5.000 exemplars núm. 37 • Desembre 2003

Sant Andreu de Llavaneres • Caldes d'Estrac • Sant Vicenç de Montalt • Mataró

3er
ANIVERSARI

INAUGURACIÓ FUNDACIÓ PALAU

YELLOWSTONE
el primer parque natural del mundo

ENTREVISTA A GINA PÓRTERA

ENTREVISTA A GINA PÓRTERA

En quin moment estàs ara?

Bé es podria dir que estic en un moment dolç, ja fa set o vuit mesos que no paro. Un moment d'implantació en el mercat, fins i tot fora d'aquí. Inauguracions i exposicions tant a Barcelona com a Europa i això és el que et dóna a conèixer i et facilita la tasca perquè la teva feina tingui un sentit i que tant agrada al públic com a la crítica. Precisament del 27 de novembre al 31 de gener exposo a la sala Marc3 de Barcelona.

Consideres la teva trajectòria pictòrica com una evolució?

Si, rotundament sí. Vaig començar estudiant disseny gràfic però quan vaig acabar la carrera em vaig adonar de la manca creativa i que em perdonin els dissenyadors, però és així i llavors vaig fer belles arts i vaig trobar el meu llenguatge correcte.

Vaig passar des d'un impressionisme a abocar-me del tot a la metafísica filosòfica fins tocar fons i tornar a dibuixar un paisatge urbà inventat. Mica en mica em vaig acostar a la figura humana que era una cosa que tenia absolutament arraconada, no la considerava i en canvi ara em trobo molt a gust, de la mateixa manera que no crec que d'aquí 10 o 15 anys estigui amb això. Ara estic treballant molt la figura humana i la solitud com a condició humana. Pintar els meus personatges d'esquena m'ajuda a incorporar l'espectador amb l'espai però que no s'impliqui amb el personatge.

I l'escultura?

Sempre m'he abocat més cap a la pintura, l'escultura és un tema pendent i que no descarto. Darrerament estic fent obra gràfica i també estic gaudint molt d'aquesta art pàstica.

Portar una vida tan plenament dedicada a pintar t'ha fet renunciar a moltes persones i coses?

Doncs sincerament sí, aquest món et va envaint tant i tant que no t'importa perquè és la meua professió i m'agrada moltíssim, però a poc a poc he anat renunciant a la meua vida personal, és una barreja. La meua vida és cent per cent pintura i m'hi dedico plenament perquè gaudeixo cada instant que pinto.

Com t'inspires?

Hi ha moments de més fluïdesa que tu estàs més predisposat i tot rutlla millor. Viatjo com a mínim un cop a l'any, perquè sobretot jo treballo amb referents i necessito sortir i veure un altre espai i una altra gent. Jo ara treballo molt amb la figura humana com un element que m'ajuda a dir coses i llavors necessito veure gent diferent. A vegades són amics que fan de model i a través d'ells confecciono una història ja pensada anteriorment.

La inspiració, com deia Picasso, "arriba però t'ha de trobar treballant".

On estàs exposant actualment?

A Suïssa, a Berlín, a Frankfurt i a Barcelona. Estic molt contenta de com la meua obra està funcionant a fora, la gent aprecia realment el meu treball i això sempre agrada.

Des de quan aquesta relació amb Sant Vicenç?

Jo sóc nascuda a Barcelona i els meus pares estuejaven aquí, a Sant Vicenç. Amb el meu marit vam acabar farts de la ciutat, a més per a l'artista, Barcelona et distreu molt, massa. Sant Vicenç va ser una referència en un inici i és un poble que ha quedat estancat fa anys i això a mi m'encanta,

també crec que hi ha un silenci encisador i una mena de desconexió del món que per mi és molt necessària. Jo m'hi trobo molt a gust aquí, encara que pel que fa a vida social i cultural i falta molt per fer. **Què creus que s'hauria de fer?**

S'hauria de treballar des de la base, a les escoles, s'ha de fer primer una formació per crear un interès. Un interès més enllà del Museo del Pessebre i de les Puntaires, que no vull dir que no estigui bé però la cultura i el coneixement no ocupen lloc. S'han de fer exposicions, xerrades, seminaris per donar

a conèixer tot aquest món artístic que és evident però no es coneix.

Per finalitzar, tens algun pintor de referència?

En un moment donat van ser els metafísics italians, també David Hockney pel tractament de la figura humana i de la solitud, anteriorment Hoper per aquest punt de misteri que a vegades poden tenir les meves peces. Chillida m'apassiona per la seva energia. Barceló m'agrada moltíssim. El Picasso precubista és el que d'alguna manera m'he trobat més a prop. I molts més.

Gràcies i molta sort amb les teves exposicions.

